

Fra: Tveiten Gunnar
Sendt: 28. september 2010 16:10
Til: Postmottak AD
Emne: VS: Høringsuttalelse NOU 2010:5 fra Horten kommune.

Til registrering.

Gunnar T

Fra: Inger Therese Svendsrud
[mailto:IngerTherese.Svendsrud@horten.kommune.no]
Sendt: 28. september 2010 16:04
Til: Tveiten Gunnar
Emne: Høringsuttalelse NOU 2010:5 fra Horten kommune.

Vedlagt oversendes vedtak i Horten kommunestyre 20.09.2010
Mvh
Inger Svendsrud

Horten kommune

Vår

ref.
10/28600
10/2980 - 2 / FA-F12

Saksbehandler:
Inger Therese Svendsrud

NOU 2010:5 - aktiv deltakelse, likeverd og inkludering - et helhetlig
hjelpemiddeltilbud -
Høring

Utvalg
Møtedato
Saksnummer
Eldrerådet
31.08.2010
018/10
Rådet for funksjonshemmede
31.08.2010
015/10
Hovedutvalg for helse, omsorg og sosial
06.09.2010
024/10
Hovedutvalg for kultur, oppvekst og familie
07.09.2010
016/10
Kommunestyret
20.09.2010

Administrasjonens forslag

Horten kommune finner at NOU 2010:5 har elementer i seg som på enkelte områder bør

vurderes. Samhandlingsreformen er til videre utredning herunder er medfinansieringsansvaret for lite utredet som igjen innebærer en viss risiko for kommunene oppgaveportefølje.

.

* Sektoransvar på hjelpemiddelområdet vil gi brukerne et fragmentert tilbud uten en

overordnet instans med et helhetlig ansvar og kompetanse. Nye gråsoner vil

oppstå mellom sektorene siden basishjelpemidler ofte er arena-uavhengig.

* Forslaget om økt bruk av tilskudd framfor utlån av hjelpemidler kan føre til at

brukerens økonomi blir mer avgjørende enn behovet.

* Overføring av ansvaret fra Folketrygden til kommunale sektorer, NAV og

helseforetak med rammefinansiering vil gi stor risiko for

forskjellsbehandling av

brukere avhengig av bosted og kommunenes/helseforetakenes økonomiske situasjon.

* Forslaget ser ut til ensidig å ta hensyn til reduksjon av

Folketrygdens kostnader,

ikke de samfunnsøkonomiske kostnadene som oppbygging av

sektorforvaltning,

kompetanse, lagerkapasitet, service/reparasjon, logistikk mv vil

innebære i de

berørte sektorene. Norske kommuner er gjennomgående for små til å

oppretholde samme tilbud med varierte hjelpemidler og kompetanse som de fylkesvise hjelpemiddelsentralene og landsdekkende kompetansesentrene har

i

dag.

* Det bør opprettes et nasjonalt rådgivende ekspertorgan som skal gi råd om

utviklingen på hjelpemiddelområdet, kost-/nyttevurderinger, hva som skal vurderes

som hjelpemidler og utviklingen av felles IKT-løsninger mht

produktoversikt,

saksbehandling, lager- og logistikksystemer. Dette ekspertrådet bør også få

ansvaret for utredning av kompetansebehov, innovasjon og forskning.

* Lovutvalg bør opprettes for å modernisere folketrygdloven og de mange

forskriftene som finnes på hjelpemiddelområdet. Lovverket bør bli mer generelt og

baseres på faglig skjønn hvor også kost/nyttevurderinger blir tillagt vekt.

* Det bør vurderes å innføre egenandelskort for de enkleste og lett tilgjengelige

hjelpemidlene, for eksempel kr 2500 pr år ut fra den økte levestandarden i

befolkningen.

- * Den økende eldrebefolkningen fra 2020 vil ut fra et samfunnsøkonomisk perspektiv fordre økt satsning på hjelpemidler for å styrke den enkeltes muligheter til egenmestring og kunne bo lenger i eget hjem.
- * Kommunene bør få styrket ansvaret for å medvirke til å skaffe egnet bolig og boligrådgivning under forutsetning av at finansieringsordningene for omsorgsboliger/livsløpsboliger gir kommunene bedre betingelser enn i dag.

20.09.2010 Kommunestyret

Vedtak:

Horten kommune vil advare mot å rokke ved dagens hjelpemiddelformidling - som vektlegger muligheten for et likeverdig tilbud uavhengig av funksjonsnedsettelse, alder, bosted, økonomi og som sikrer funksjonshemmede en likeverdig rett til hjelpemidler på alle livsområder. Dagens systemer på brukerens premisser med rett til hjelpemidler, innflytelse, solid fagkompetanse og helhetlig organisering. Foreslåtte system vil gi brukerne et sektoroppdelt tilbud der brukerne må søke flere instanser om ulike hjelpemidler. Konsekvensen blir manglende oversikt, gråsoner, økt tids- og ressursforbruk og svekket tilgang til fagkompetanse og valgmuligheter. Samhandlingsreformen er til videre utredning herunder er medfinansieringsansvaret for lite utredet som igjen innebærer en viss risiko for kommunene oppgaveportefølje.

- * Sektoransvar på hjelpemiddelområdet vil gi brukerne et fragmentert tilbud uten en overordnet instans med et helhetlig ansvar og kompetanse. Nye gråsoner vil oppstå mellom sektorene siden basishjelpemidler ofte er arena-uavhengig.

- * Forslaget om økt bruk av tilskudd framfor utlån av hjelpemidler kan føre til at brukerens økonomi blir mer avgjørende enn behovet.

- * Overføring av ansvaret fra Folketrygden til kommunale sektorer, NAV og helseforetak med rammefinansiering vil gi stor risiko for forskjellsbehandling av brukere avhengig av bosted og kommunenes/helseforetakenes økonomiske situasjon.

- * Forslaget ser ut til ensidig å ta hensyn til reduksjon av Folketrygdens kostnader, ikke de samfunnsøkonomiske kostnadene som oppbygging av sektorforvaltning, kompetanse, lagerkapasitet, service/reparasjon, logistikk mv vil innebære i de berørte sektorene. Norske kommuner er gjennomgående for små til å opprettholde samme tilbud med varierte hjelpemidler og kompetanse

som de fylkesvise hjelpemiddelsentralene og landsdekkende kompetansesentrene har i dag.

* Det bør opprettes et nasjonalt rådgivende ekspertorgan som skal gi råd om

utviklingen på hjelpemiddelområdet, kost-/nyttevurderinger, hva som skal vurderes som hjelpemidler og utviklingen av felles IKT-løsninger mht produktoversikt, saksbehandling, lager- og logistikksystemer. Dette ekspertrådet bør også få ansvaret for utredning av kompetansebehov, innovasjon og forskning.

* Lovutvalg bør opprettes for å modernisere folketrygdloven og de mange forskriftene som finnes på hjelpemiddelområdet. Lovverket bør bli mer generelt og baseres på faglig skjønn hvor også kost/nyttevurderinger blir tillagt vekt.

* Den økende eldrebefolkningen fra 2020 vil ut fra et samfunnsøkonomisk perspektiv fordre økt satsning på hjelpemidler for å styrke den enkeltes muligheter til egenmestring og kunne bo lenger i eget hjem.

* Kommunene bør få styrket ansvaret for å medvirke til å skaffe egnet bolig og boligrådgivning under forutsetning av at finansieringsordningene for omsorgsboliger/livsløpsboliger gir kommunene bedre betingelser enn i dag.

* Horten kommune forutsetter at kommunene ikke pålegges nye oppgaver som ikke er fullfinansiert av staten.

Møtebehandling:

Anne Lise Olafsen foreslo:

Kommunestyret fatter vedtak i tråd med den enstemmige innstillingen fra hovedutvalget for helse, omsorg og sosial med den endringen at "vektlegges" endres til "vektlegger"

Votering:

Hovedutvalgets innstilling med Olafsens endringsforslag enstemmig vedtatt.

07.09.2010 Hovedutvalg for kultur, oppvekst og familie

Hovedutvalgets innstilling til kommunestyret

Er lik administrasjonens forslag

Møtebehandling:

Votering:

Administrasjonens forslag enstemmig vedtatt.

06.09.2010 Hovedutvalg for helse, omsorg og sosial

Hovedutvalgets innstilling til kommunestyret:

Horten kommune vil advare mot å rokke ved dagens hjelpemiddelformidling - som vektlegges muligheten for et likeverdig tilbud uavhengig av funksjonsnedsettelse, alder, bosted, økonomi og som sikrer funksjonshemmede en likeverdig rett til hjelpemidler på alle livsområder. Dagens system er på brukerens premisser med rett til hjelpemidler, innflytelse, solid fagkompetanse og helhetlig organisering. Foreslåtte system vil gi brukerne et sektoroppdelt tilbud der brukerne må søke flere instanser om ulike hjelpemidler. Konsekvensen blir manglende oversikt, gråsoner, økt tids- og ressursforbruk og svekket tilgang til fagkompetanse og valgmuligheter. Samhandlingsreformen er til videre utredning herunder er medfinansieringsansvaret for lite utredet som igjen innebærer en viss risiko for kommunene oppgaveportefølje.

* Sektoransvar på hjelpemiddelområdet vil gi brukerne et fragmentert tilbud uten en

overordnet instans med et helhetlig ansvar og kompetanse. Nye gråsoner vil

oppstå mellom sektorene siden basishjelpemidler ofte er arena-uavhengig.

* Forslaget om økt bruk av tilskudd framfor utlån av hjelpemidler kan føre til at

brukerens økonomi blir mer avgjørende enn behovet.

* Overføring av ansvaret fra Folketrygden til kommunale sektorer, NAV og

helseforetak med rammefinansiering vil gi stor risiko for forskjellsbehandling av

brukere avhengig av bosted og kommunenes/helseforetakenes økonomiske situasjon.

* Forslaget ser ut til ensidig å ta hensyn til reduksjon av

Folketrygdens kostnader,

ikke de samfunnsøkonomiske kostnadene som oppbygging av

sektorforvaltning,

kompetanse, lagerkapasitet, service/reparasjon, logistikk mv vil innebære i de

berørte sektorene. Norske kommuner er gjennomgående for små til å

oppretholde samme tilbud med varierte hjelpemidler og kompetanse som de fylkesvise hjelpemiddelsentralene og landsdekkende kompetansesentrene har

i

dag.

* Det bør opprettes et nasjonalt rådgivende ekspertorgan som skal gi råd om

utviklingen på hjelpemiddelområdet, kost-/nyttevurderinger, hva som skal vurderes

som hjelpemidler og utviklingen av felles IKT-løsninger mht

produktoversikt,

saksbehandling, lager- og logistikksystemer. Dette ekspertrådet bør også få

ansvaret for utredning av kompetansebehov, innovasjon og forskning.

* Lovutvalg bør opprettes for å modernisere folketrygdloven og de mange

forskriftene som finnes på hjelpemiddelområdet. Lovverket bør bli mer generelt og baseres på faglig skjønn hvor også kost/nyttevurderinger blir tillagt vekt.

* Den økende eldrebefolkningen fra 2020 vil ut fra et samfunnsøkonomisk perspektiv fordre økt satsning på hjelpemidler for å styrke den enkeltes muligheter til egenmestring og kunne bo lenger i eget hjem.

* Kommunene bør få styrket ansvaret for å medvirke til å skaffe egnet bolig og boligrådgivning under forutsetning av at finansieringsordningene for omsorgsboliger/livsløpsboliger gir kommunene bedre betingelser enn i dag.

* Horten kommune forutsetter at kommunene ikke pålegges nye oppgaver som ikke er fullfinansiert av staten.

Møtebehandling:

Terje Randem fremmet følgende endringsforslag:

Som foreslått av administrasjonen, men med følgende endringer:

1. Første setning utgår og erstattes med:

Horten kommune vil advare mot å rokke ved dagens hjelpemiddelformidling - som

vektlegges muligheten for et likeverdig tilbud uavhengig av

funksjonsnedsettelse, alder,

bosted, økonomi og som sikrer funksjonshemmede en likeverdig rett til

hjelpemidler på

alle livsområder. Dagens system er på brukerens premisser med rett til

hjelpemidler,

innflytelse, solid fagkompetanse og helhetlig organisering. Foreslåtte

system vil gi

brukerne et sektoroppdelt tilbud der brukerne må søke flere instanser om

ulike

hjelpemidler. Konsekvensen blir manglende oversikt, gråsoner, økt tids-

og ressursforbruk

og svekket tilgang til fagkompetanse og valgmuligheter.

2. 7. kulepunkt utgår

3. Nytt siste kulepunkt:

Horten kommune forutsetter at kommunene ikke pålegges nye oppgaver som ikke er

fullfinansiert av staten.

Votering:

Administrasjonens forslag med Randems endringsforslag enstemmig vedtatt.

31.08.2010 Rådet for funksjonshemmede

Råd til hovedutvalget:

Er lik administrasjonens forslag.

Møtebehandling:

Votering:
Administrasjonens forslag enstemmig vedtatt.

31.08.2010 Eldrerådet

Råd til hovedutvalget:

Er lik administrasjonens forslag.

Møtebehandling:

Votering:
Administrasjonens forslag enstemmig vedtatt.

SAKSOPPLYSNINGER

Bakgrunn

Arbeidsdepartementet har lagt ut NOU 2010:5 " Aktiv deltakelse, likeverd og inkludering. Et helhetlig hjelpemiddeltilbud" til høring med høringsfrist 15.10. då. Utredningen finnes i sin helhet på <http://www.regjeringen.no/html?id=602627>. Folketrygdloven kap 10 har hittil finansiert hjelpemidler til bedring av arbeidsevnen og funksjonsevnen i dagliglivet inkl. skoler og barnehager for medlemmer som har sykdom, skade eller lyte, hjelpebehovet anses varig (mer enn 2 år) og funksjonsevnen er vesentlig innskrenket. Arbeidsdepartementet har gitt et omfattende og detaljert forskriftsverk. Kommunehelsetjenestens og spesialisthelsetjenestens ansvar er regulert i forskrift om habilitering og rehabilitering. Kommunen har ansvaret for hjelpemidler og ergonomiske tiltak ved midlertidige behov (under 2 år) og skal sørge for formidling av alle hjelpemidler og tilrettelegge for bruken. Kommunen har også ansvaret for formidlingsprosessen - avdekke og utrede behov, nødvendig utprøving, søknader, montering og enklere reparasjoner.

Faktiske forhold

Utvalget hevder å fremme synspunkter i tråd med intensjonene i samhandlingsreformen hvor det foreslås at kommunene får et langt større ansvar for forebygging, re-/habilitering og behandling enn tidligere:

Hovedmålet for hjelpemiddelområdet:

Bidra til aktiv deltakelse, likeverd og inkludering for personer med funksjonsnedsettelse i

arbeid, utdanning og dagligliv.

Sentrale hensyn og definisjoner:

* Et hjelpemiddel er et kompensatorisk virkemiddel for å utjevne gapet mellom

funksjonsnedsettelsen og samfunnets krav til funksjon.

* Et forbruksgode er et produkt som må anses å være allemannseie. Det er behov

for bedre mekanismer for å følge med i og beslutte hva som er et forbruksgode og

hva som er et hjelpemiddel, særlig behov som kommer som en naturlig følge av

aldring og livsfaseproblematikk.

* Brukerens behov skal ivaretas og tilgangen på riktig hjelpemiddel og nødvendig

tilrettelegging til rett tid skal sikres.

* Det fremtidige hjelpemiddelsystemet må ikke skape nye gråsoner. Ansvaret må

være klart plassert.

* Ved en overføring av ansvar fra stat til kommune, må de samlede offentlige

kostnadene vurderes, ikke bare folketrygdens utgifter isolert.

Hovedutfordringer:

* Brukere med sammensatte og komplekse behov

* En aldrende befolkning og endret sykdomsbilde

* Deltakelse og inkludering av flere med funksjonsnedsettelse i arbeidslivet

* Universell utforming og tilrettelegging

* Kompetanse, innovasjon og globalisering

Forslag til ny organisering, finansiering og regelverk

1 Organisering etter sektoransvarsprinsippet

Ansvaret for basishjelpemidler (midlertidige og varige) legges til den myndighet/ sektor som

har ansvaret for øvrige virkemidler og hvor hjelpemiddelet skal anvendes; skole/barnehage,

pleie- og omsorg (dagligliv, aktivisering og trening) og NAV

(arbeidslivet). Virkemidlene skal

ses i sammenheng med andre virkemidler i sektoren. Utvalget vektlegger at kommunene

ikke kan skyve hjelpemiddelansvaret over på Folketrygden ved å velge en form for tiltak

framfor et annet. Retten til hjelpemidler foreslås hjemlet i

sektorlovgivningen. Ansvar

omfatter behovsutredning, saksbehandling, finansiering, innkjøp,

lagerfunksjoner, transport,

reparasjon/service av hjelpemidler, utprøving/tilpassning/tilrettelegging av hjelpemidlene,

opplæring/veiledning overfor brukerne og gjenbruk av hjelpemidler.

Utvalget mener at det kommunale ansvaret for å medvirke til å skaffe egnet bolig og

boligrådgivning bør styrkes for grupper som ikke er i stand til å skaffe

seg tilrettelagt bolig

selv. Spesialisthelsetjenesten får ansvaret for behandlingshjelpemidler i og utenfor institusjon

inkl ortopedi (alle proteser, ortoser mv) og hørsel. Husbanken får ansvaret for trappeheis og løfteanordninger i tillegg til bygningsmessige endringer og tilrettelegging av bolig.

Finansieringen følger disse sektorenes rammefinansiering. Folketrygden er en rettighetslov uten klare budsjetttrammer.

2 Hjelpemiddelsentralene skal være en tydelig annenlinjetjeneste med ansvar for brukere med sammensatte og komplekse behov. Ansvaret vil omfatte både forvaltnings- og finansieringsansvar for stønader til hjelpemidler knyttet til sammensatte og komplekse behov innenfor alle sektorer. Hjelpemiddelsentralenes innsats rettet mot arbeidslivet må styrkes Økt kommunalt ansvar vil avlaste hjelpemiddelsentralene og gi mulighet for en mer rendyrket og fleksibel andrelinjetjeneste. Hjelpemiddelsentralene kan organiseres som en ambulant tjeneste som yter tjenester lokalt ved behov. Deres rolle som ressurs- og kompetansemiljø overfor sektorene skal styrkes. Det vil kreves større grad av samordning og spesialisering på andrelinjenivået og på nasjonalt nivå. Hjelpemiddelsentralene vil derfor bli mer spesialiserte og kan dekke større geografiske områder.

3 Arbeids- og velferdsetaten kan ha det totale ansvaret for å gjennomføre anskaffelsesprosesser og avtaleinngåelse med leverandører av hjelpemidler gjennom innkjøps samarbeid med kommunene.

Andre forslag

* Lovutvalg opprettes for endringer i lovverket. Utvalget anbefaler bla ny

arbeidsmarkedslov hvor stønader til bedring av funksjonsevnen i arbeidslivet, tilretteleggingstilskudd og rett til funksjonsassistentordning i arbeidslivet overføres

fra folketrygdloven. Lovverket bør bli mer generelt og fokusere på redusert

funksjonsevne/kompensatoriske virkemidler, ikke på spesifikke diagnoser/skader/lyter og funksjonsreduksjon som i folketrygdloven.

* Behov for kompetanseløft, satsning på forskning og innovasjon.

Utvalget

anbefaler at det utarbeides en nasjonal strategi for området.

o Forsterket satsning på kompetanse på førstelinjenivå. Kommunenes ansvar for opplæring av eget personell samkjøres og koordineres med hjelpemiddelsentralene, arbeidslivssentrene, spesialisthelsetjenestene og statlige pedagogiske tjenester.

o Arbeids- og velferdsetatens og ulike andre kompetansesentra fremstår for

fragmentert. Behov for sterkere samordning for å få et bredere, mer synlig

og tilgjengelig nasjonalt kunnskapsmiljø.

* Tilrådning om økt bruk av tilskudd til hjelpemidler framfor utlån.
Mer fleksibelt system og større valgfrihet for brukerne.

* Forslag om oppretting av nasjonalt, rådgivende ekspertorgan.

Mandat: følge

utviklingen på hjelpemiddelområdet, gi råd om hva som skal vurderes som hjelpemidler og når tilkudd bør brukes som alternativ til utlån.

Lover og forskrifter

Spesialisthelsetjenesteloven

Kommunehelsetjenesteloven

Forskrift om habilitering og rehabilitering

Opplæringsloven

Vurderinger

Forslag til organisering etter sektorprinsippet.

Utvalgets forslag vil innebære oppbygging av et ressurskrevende forvaltningsorgan i de

berørte sektorene. Kommunen får i tillegg ansvaret for et omfattende

innkjøps-, lager-,

service/reparasjons og logistikk-system. Det vil oppstå nye gråsoner om hvilken sektor som

skal ha ansvaret for hjelpemiddelet siden mange basishjelpemidler er arena-uavhengig og

brukerne må forholde seg til flere sektorer.

Muligheten for å rekruttere tilstrekkelig kompetanse i alle ledd anses kritisk.

Norske kommuner er gjennomgående for små til å opprettholde samme tilbud med varierte

hjelpemidler og kompetanse som de fylkesvise hjelpemiddelsentralene og landsdekkende

kompetansesentrene har i dag.

Utvalget foreslår å legge anskaffelsesprosesser og avtaleinngåelse med leverandører til

Arbeids- og velferdsetaten selv om det er kommunene som i stor grad får innkjøpsansvar.

Forslaget anses å være et forslag for å bøte på svært uheldige sider ved desentraliseringen,

men anses vanskelig å gjennomføre i praksis.

Utvalgets forslag til organisering anses ikke samfunnsøkonomisk lønnsomt.

Utvalget har ikke

utredet de totale økonomiske konsekvenser, men hensyntatt at

Folketrygdens kostnader skal

reduseres. Behovet for reorganisering, samordning og fornying er større i statlig sektor enn i

kommunene. Kommunalt ansvar for basishjelpemidlene vil neppe minske etterspørselen totalt

siden hensiktsmessig bruk av hjelpemidler bidrar til at den enkelte får utnyttet egne muligheter

bedre og har en god samfunnsøkonomisk virkning. Brukerne må forholde seg til flere

sektorer med delvis ansvar for hjelpebehovet.

Fra rettighetsbasert system til rammefinansiering

Norges Handicapforbund, Funksjonshemmedes Fellesforbund og Norsk ergoterapeutforbund har sammen advart mot å rokke ved dagens hjelpemiddelformidling. De vektlegge muligheten for likeverdig tilbud uavhengig av funksjonsnedsettelse, alder, bosted, økonomi og at folketrygden sikrer funksjonshemmede en likeverdig rett til hjelpemidler på alle livsområder. Dagens system er på brukerens premisser med rett til hjelpemidler, innflytelse, solid fagkompetanse og helhetlig organisering. Foreslått system vil gi brukerne et sektoroppdelt tilbud der brukerne må søke flere instanser om ulike hjelpemidler. Konsekvensen blir manglende oversikt, gråsoner, økt tids- og ressursforbruk og svekket tilgang til fagkompetanse og valgmuligheter.

Forslag om oppretting av nasjonalt, rådgivende ekspertorgan. Forslaget bør støttes. Med en rivende teknologisk utvikling bør utviklingen på hjelpemiddelområdet følges nøye. Det er nødvendig med ekspertutvalg for å gi råd om hva som skal vurderes som hjelpemidler og når tilkudd bør brukes som alternativ til utlån. Det bør videre fokuseres på IKT-løsninger mht produktoversikt, saksbehandling, lager- og logistikksystemer.

Lovutvalg bør opprettes. Formålet skal være å modernisere folketrygdloven og de mange og detaljerte forskriftene som styrer hjelpemiddelområdet. Søknads- og saksbehandlingsprosedyrene bør gjennomgå med sikte på forenkling. Lovverket bør bli mer generelt og baseres på faglig skjønn, bla nytteeffekt og hensiktsmessighetsbetraktninger.

Finansiering og kostnadsutvikling.

* Det bør vurderes egenandelskort for de enkleste og lett tilgjengelige hjelpemidlene på for eksempel kr 2.500 pr år i likhet med de ørige egenandelskortene ut fra den

økte levestandarden i befolkningen. Det er et velkjent problem at det står en rekke ubrukte hjelpemidler i norske hjem.

* Gjenbruk av hjelpemidler: Vedtak om hjelpemidler bør bli tidsavgrenset slik at systemet med innlevering og gjenbruk blir vektlagt i større grad.

* Vedtak basert på faglig skjønn av bla nytteeffekt og hensiktsmessighet vil sannsynligvis avgrense kostnadsutviklingen noe.

Nasjonal strategi for kompetanseløft, satsning på forskning og innovasjon i hjelpemiddelområde bør utarbeides.

Det kommunale ansvaret for å medvirke til å skaffe egnet bolig og boligrådgivning bør

styrkes for grupper som ikke klarer dette selv siden egnet bolig må anses å være ett av de viktigste virkemidlene for aktiv deltakelse, likeverd og inkludering. Kommunene er avhengig av bedre finansieringsordninger for å kunne påta seg ansvaret.

Økonomiske konsekvenser
Ikke mulig å beregne.

Miljøkonsekvenser
Ingen

Konklusjon/anbefaling
Horten kommune finner at NOU 2010:5 har elementer i seg som på enkelte områder bør vurderes. Samhandlingsreformen er til videre utredning herunder er medfinansieringsansvaret for lite utredet, som igjen innebærer en viss risiko for kommunene oppgaveportefølje.

- * Sektoransvar på hjelpemiddelområdet vil gi brukerne et fragmentert tilbud uten en overordnet instans med et helhetlig ansvar og kompetanse. Nye gråsoner vil oppstå mellom sektorene siden basishjelpemidler ofte er arena-uavhengig.
- * Forslaget om økt bruk av tilskudd framfor utlån av hjelpemidler kan føre til at brukerens økonomi blir mer avgjørende enn behovet.
- * Overføring av ansvaret fra Folketrygden til kommunale sektorer, NAV og helseforetak med rammefinansiering vil gi stor risiko for forskjellsbehandling av brukere avhengig av bosted og kommunenes/helseforetakenes økonomiske situasjon.
- * Forslaget ser ut til ensidig å ta hensyn til reduksjon av Folketrygdens kostnader, ikke de samfunnsøkonomiske kostnadene som oppbygging av sektorforvaltning, kompetanse, lagerkapasitet, service/reparasjon, logistikk mv vil innebære i de berørte sektorene.
- * Det bør opprettes et nasjonalt rådgivende ekspertorgan som skal gi råd om utviklingen på hjelpemiddelområdet, kost-/nyttevurderinger, hva som skal vurderes som hjelpemidler og utviklingen av felles IKT-løsninger mht produktoversikt, saksbehandling, lager- og logistikkssystemer. Dette ekspertrådet bør også få ansvaret for utredning av kompetansebehov, innovasjon og forskning
- * Lovutvalg bør opprettes for å modernisere folketrygdloven og de mange forskriftene som finnes på hjelpemiddelområdet. Lovverket bør bli mer generelt og baseres på faglig skjønn hvor også kost/nyttevurderinger blir tillagt vekt.

* Det bør vurderes å innføre egenandelskort for de enkleste og lett tilgjengelige hjelpemidlene, for eksempel kr 2500 pr år ut fra den økte levestandarden i befolkningen.

* Den økende eldrebefolkningen fra 2020 vil ut fra et samfunnsøkonomisk perspektiv fordre økt satsning på hjelpemidler for å styrke den enkeltes muligheter til egenmestring og kunne bo lenger i eget hjem.

* Kommunene bør få styrket ansvaret for å medvirke til å skaffe egnet bolig og boligrådgivning under forutsetning av at finansieringsordningene for omsorgsboliger/livsløpsboliger gir kommunene bedre betingelser enn i dag.